

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Agri Afshin
- kurdisk (sorani) / bokmål
- nivå 5

(uten bilder)

کاتی سیمبہ گویرہ دایکی مرد، ئەو زۆر خەمبار بوو. باوکی سیمبہ گویرہ ھەموو ھەولێ خۆی دەدا بۆ ئەو ھە ئاگای لە کچە کە ی بێت. ئەوان کەم کەم توانیان دووبارە شادی بگەرێنن ھەو ھە بۆ ناو مائە کە یان بە بێ بوونی دایکی سیمبہ گویرہ. ھەموو بە یانییە ک ئەوان دادە نیشتن و لە بارە ی دوا پۆژ قسە یان دە کرد. ھەموو ئیواران پیکە ھە چیشتیان لێ دەنا. دوا ی ئەو ھە کە قاپە کانیا ن دە شوشت، باوکی سیمبہ گویرہ یارمە تی کچە کە ی دەدا بۆ ئەو ھە ی. وانە کانی بخوینی.

...

Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

رۆژيک باوکی سيمبه گویره دره ننگر له کاتی هه می شه ی هاته وه ماله وه. بانگی کچه که ی کرد: “کچم له کوئی؟” سيمبه گویره به ره و لای باوکی رای کرد. کاتيک سيمبه گویره بينی باوکی دهستی ژنيکی گرتوو، له جيگای خوئی راوه ستا. باوکی گوئی: “کچم من ده مهه وئ که سيکی تايبه ت پی. بناسینم.” به زه رده خه نه وه گوئی: “ئه مه ئانیتایه.”

...

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. “Hvor er du, jenta mi?” ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. “Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita”, sa han og smilte.

ئانیتا گوتی: "سلاو سیمبەگویرە، باوکت لە بارەى تۆوہ زۆر شتى بۆ باس کردووم"، بەلام ئەو هیچ زەردەخەنەىەكى نیشان نەدا و دەستى سیمبەگویرەى نەگرت. باوکی سیمبەگویرە زۆر خۆشحال و قوشقى بوو. باوکی لە بارەى ئەوہ قسەى دەکرد، کە چەندە خۆشبەخت دەبن ئەگەر ھەرسێکیان پیکەوہ بژین. ئەو گوتی: "کچەکەم، ھیوادارم کە ئانیتا وەکوو دایکت پەسند بکەى."

...

"Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg", sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. "Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din", sa han.

ژیانی سیمبه گویره گۆرانی به سهرداهات. ئه و چی دیکه کاتی نه بوو که به یانیان له گه ل باوکی پیکه وه دابنیشن. ئانیتا زۆربه ی کاره کانی ماله وه ی به سیمبه گویره ئه نجام ده دا، بۆیه ئه و زۆر ماندوو ده بوو و ئیتر نهیده توانی شه وان ئه رکه کانی قوتابخانه ی ئه نجام بدات. ئه و دوا ی خواردنی ئیواره یه کسه ر ده چوو ده خه وت. ته نها شتیك که دلی پیی خوش بوو، لیفه یه کی ره نگا وره نگ بوو که دایکی پیی دابوو. باوکی نهیده توانی سه رنجی ئه وه بدات که کچه که ی دلخۆش نییه.

...

Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre leksene om kvelden. Hun gikk rett til sengs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans var ulykkelig.

دوای چەند مانگیك بۆ ماوہیەك باوکی سیمبەگویرە ئەوانی بە جی ھێشت،
گوتی: “من دەبی بۆ ماوہیەك بچم بۆ سەفەری کاری، بەلام من دەزانم كە ئیوہ
ئاگاتان لە یەكتر دەبی.” سیمبەگویرە خەمبار بوو، بەلام باوکی ھەستی پی
نەکرد. ئانیتاش ھیچی نەگوت، ھەروەھا ئەویش خۆشحال نەبوو.

...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. “Jeg må reise på grunn av jobben min”, sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre.” Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

شته كان تا دهات بو سيمبه گویره خراپتر ده بوو. نه گهر سيمبه گویره کاره کانی
ماله وهی نه نجام نه دابا یان گله یی کردبا، نه وا ئانیتا لپی ده دا. له کاتی
نانخواردن ئانیتا زۆربه ی خواردنه که ی ده خوارد و ته نیا که میکی بو
سیمبه گویره ده هیشته وه. سیمبه گویره هه موو شه ویك ده گریا و لیفه که ی
دایکی له باوهش ده گرت تا خه و ده بیرده وه.

...

Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

به يانییهك، سیمبه گویره دره ننگتر له خه و هه ستا. ئانیتا به سه ریدا هاواری کرد:
“ئهی ته مبهل!” ئه و سیمبه گویره ی له سه ر ته خته خه وه که فریډایه خواره وه.
لیفه خو شه ویسته که ی له بزماریک گیری کرد و درا.

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din latsabb!” ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

سیمبہ گویره زۆر پەشۆکا بوو. ئەو برپاری دا که له مال رابکا. سیمبہ گویره
که میک له لیفە که ی دایکی و هەندی خواردنی پیچایه وه و ماله که ی به جی
هیشت. ئەو به و ریگایه دا رۆیشت که باوکی پێیدا رۆیشتبوو.

...

Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å
rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat
og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren
hennes hadde tatt.

کاتی خۆر ئاوا بوو، سیمبەگویره وه سەر کهوت بۆ سەر درختیکی بهرز که له نزیک دهریاچهیهك بوو. له سەر لقیکی درهخته که جیگا خهوی خۆی چاک کرد. سیمبەگویره بهر له وهی خهوی لی بکهوی، ههه گۆرانی دهگوت: “دایه، دایه، دایه، تۆ به جیت هیشتم. تۆ به جیت هیشتم و ئیتر “نهگه پرایه وه. باوکم چی دیکه منی خۆش ناوی. دایه تۆ کهی دیتته وه؟ تۆ به جیتته هیشتم.

...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: “Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg.”

رۆژی داھاتوو سیمبہ گویرہ دووبارہ گۆرانیبہ کە ی گوتەوہ. کاتیك ژنەکان ھاتن
بۆ ئەوہی لە دەریاچە کە جلو بەرگ بشۆن، گوئیان لە گۆرانیبہ کی خەمناک بوو
کە لە بەرزایی درەختەکانەوہ دەنگی دەھات. ئەوان وایان زانی ئەو دەنگە
بەھۆی لەرینەوہی گەلای درەختەکانەوہیہ کە با دەیانجولینن، بۆیہ بەردەوام
بوون لە کارە کە ی خۆیان، بەلام یەکیک لە ژنەکان زۆر بە سەرنجەوہ گوئی بۆ
گۆرانیبہ کە ڤاگرت.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.

ئەو ژنە سەری بەرز کردەووە و سەیری درەختەکە ی کرد. کاتی چاوی بە کچە
بچکۆلانەکە کەوت کە لەتکە لیفەیهکی پێ بوو، هاواری کرد: “سیمبەگویره،
برازاکەم!” ژنەکانی دیکەش دەستیان لە جل شۆشتن هەلگرت و یارمەتی
سیمبەگویرهیان دا کە لە درەختەکە بیهێننە خوارەووە. پووری سیمبەگویره ی لە
باوەش گرت و هەولی دا بیلاوینیتەووە.

...

Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene
av det fargerike teppet, ropte hun: “Simbegwire, min
brors datter!” De andre kvinnene stoppet å vaske og
hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta
hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste
henne.

سیمبہ گویرہ چووه وہ بۆ مالی پووری. ئەو خواردنی گەرمی پێدا و پێگە ی دا که
سیمبہ گویرہ به له ته لیفه که ی دایکییه وه بخهوی. ئەو شه وه سیمبہ گویرہ هەر
گریا تا خهوی لی که وت، به لام ئەم گریانه به هۆی حه سانه وه بوو. ئەو دهیزانی
که پووری باش ئاگای لێی ده بی.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus.
Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med
teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet
hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun
visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

کاتی باوکی هاته وه مائی، بینی که ژووره که ی سیمبه گویره که سی لی نییه،
بویه به نیگه رانییه وه له ئانیتای پرسى: “چی پرووی داوه؟” ژنه که ی گوتی که
سیمبه گویره هه لاتووه. دواتر گوتیشی: “من داوام لی کردووه که ریژم لی
بگری، به لام له وانیه من زور سه ختگیر بووبم.” باوکی ماله که ی جی هیشت و
به ره و ده ریاچه که به ری که وت. دواتر به رده وام بوو تا گه یشته ئه و گونده ی
خوشکه که ی لی ده ژیا بو ئه وه ی بزانی که ئه و سیمبه گویره ی نه دیوه.

...

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. “Hva har skjedd, Anita?” spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. “Jeg ville at hun skulle respektere meg”, sa hun. “Men kanskje jeg var for streng.” Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

سىمبەگوپرە خەرىكى يارىكىردن بوو لەگەل مئالەكانى پوورى كە لە دوورەوہ باوكى بىنى. ئەو ترسابوو لەوہى كە باوكى توورە بىت، بۇيە ھەلاتەوہ ژووہوہ بۇ ئەوہى خۇى بشارىتەوہ، بەلام باوكى بەرەو لای رۇيشت و گوتى:

“سىمبەگوپرە، تۇ باشتىرىن دايكت بۇخۇت دۇزىوہتەوہ. كەسېك كە تۇى خۇش دەوېت و لە تۇ تىدەگات. ” ئەوان لەسەر ئەوہ رېككەوتن كە سىمبەگوپرە تا ئەو كاتەى پىى خۇش بى لە لای پوورى بىمىنىتەوہ.

...

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: “Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg.” De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

باوکی هه موو پوژئی ده چوو بو سهردانی کچه که ی. له کو تاییدا له گه ل ئانیتا
پویشتن. نه و دهستی دریز کرد بو نه وهی دهستی سیمبه گویره بگریت. دواتر
گریا و گوتی: "من زور دوا ی لیوووردن ده که م بچکولانه که م، من هه له م کرد. ئایا
ده رفه تیکی دیکه م پی ده ده ی؟" سیمبه گویره سه یریکی باوکی کرد و بینی که
پوخساریکی نیگه رانی هه یه، بو یه به ره و لای ئانیتا پویشت و دهسته کانی
کرده وه و باوه شی به ئانیتادا کرد.

...

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. "Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil", gråt hun. "Vil du la meg prøve igjen?" Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armene rundt henne.

ههفتهی داهاتوو، ئانیتا، پووری و مناله‌کانی پووری بانگه‌یشت کرد بو نانی ئیواره. چ خوانیکی رازاوه! ئانیتا هه‌موو ئه‌و خواردنانه‌ی دروست کردبوو که سیمبه‌گویره‌ه‌زی لیبوون، تا تیربوون خواردیان. دواتر مناله‌کان خه‌ریکی یاریکردن بوون له کاتی‌کدا گه‌وره‌کان سه‌رقالی قسه‌کردن بوون. سیمبه‌گویره‌هه‌ستی به شادی و شانازی ده‌کرد. ئه‌و زوو بپاری دا، که به زوویی، بگه‌رپته‌وه بو ماله‌وه بو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل باوکی و باوه‌ژنی پیکه‌وه بژین.

...

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusinene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

سیمبه گویره

Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustret av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Agri Afshin (ckb), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).